

Васіль ДАВЫДЗЕНКА:

«МАЛАЯ ПРЫВАТЫЗАЦЫЯ — ДАСТОЙНЫ КРОК У РЫНАЧНУЮ ЭКАНОМІКУ»

Ацэньваючы эканамічную сітуацыю ў краіне, большасць аічных і замежных экспертаў асноўным паказчыкам у структурным рэформіраванні краіны лічаць дасягненні прыватызацыі. Што датычыцца вялікай прыватызацыі (маецца на ўвазе рэформіраванне заводаў, фабрык і іншых буйных прадпрыемстваў), то ў пошуках «справядлівых для ўсіх» рашэнняў аб ёй у апошні час амаль што не ўспамінаюць. Прыватызацыя гарадской, камунальнай маёмасці (яе ў сваю чаргу ахрысцілі малой прыватызацыяй), пачала сваю гісторыю на Беларусі ў 1993 годзе. Там, паводле таго, таксама нельга назваць іклімі, але ёй усё ж удалося выжыць, а ў некаторых рэгіёнах сабраць добры ўраджай.

ЧАГО ДАСЯГНУЛІ

Намеснік міністра па кіраванню дзяржаўнай маёмасцю і прыватызацыі Васіль Давыдзенка адзначае, што ў рэспубліцы рэформіравана 451 прадпрыемства гандлю, 178 арганізацый бытавога абслугоўвання і 118 структур грамадскага харчавання. З іх на акцыянах падпарадкавана 350 і на конкурснай аснове — 147 аб'ектаў. Атрымліваюцца, што больш як 2/3 аб'ектаў камунальнай маёмасці былі перададзены на акцыянах і конкурсах. Спэцдар Давыдзенка прызнае заслугі спецыялістаў Мінжарэформнай фінансвай карпарацыі (МФК), з дапамогай якіх міністэрства вызначалася ў асноўным спосабам прыватызацыі — акцыянамі. Раней — у 1992 і ў 1993 гадах, як правіла, прымяняўся спосаб прыватызацыі ў выглядзе выкупу дзяржаўнай маёмасці працоўнымі калектывамі і выкупу арандаванай маёмасці калектывам-арандатарам. Аднак пры аналізе прыватызацыйных аб'ектаў работнікі Мінжарэформнай МФК і кіраўнікі тэрытарыяльных упраўленняў прыйшлі да высновы, што найбольш паспяхова прымяняюцца рычагі рыначнай эканоміі і вядзецца велімі плёная работа на прадпрыемствах, якія былі перададзены з акцыянамі.

Нельга не згадаць, што ў многіх рэгіёнах Беларусі працэсы рэформіравання муницпальнай уласнасці праходзяць з вялікай цяжкасцю, а ў некаторых месцах нават не зрушыліся з мёртвага пункту. Такія абстаноўка назіраецца цяпер у Віцебскай вобласці і ў гарадах Мінску і Брэста. На погляд кіраўніка Мінжарэформнай МФК, вядзецца ў гэтай сітуацыі можна толькі мясцовыя ўлады. Бо для таго, каб працэсы раздзялення ўласнасці, н і з прыватнымі структурамі. Ві-

ЧАМУ ТОПАЧМАСЯ

Нельга не згадаць, што ў многіх рэгіёнах Беларусі працэсы рэформіравання муницпальнай уласнасці праходзяць з вялікай цяжкасцю, а ў некаторых месцах нават не зрушыліся з мёртвага пункту. Такія абстаноўка назіраецца цяпер у Віцебскай вобласці і ў гарадах Мінску і Брэста. На погляд кіраўніка Мінжарэформнай МФК, вядзецца ў гэтай сітуацыі можна толькі мясцовыя ўлады. Бо для таго, каб працэсы раздзялення ўласнасці, н і з прыватнымі структурамі. Ві-

РЭПАРЦЁР АТРЫМАЎ ЗАДАННЕ...

...ПАФАРБАВАЦЬ ЗЛІНЯЛАЕ АДЗЕННЕ

Завалюся ў мяне стары плашч у шафе — добра і калісці прылягае рэч. Адна толькі загана — пайшоў нейкімі момантамі пасля таго, як мацё вешала ўжо некалькі разоў пратравівацца на балконе, дзе сонейка на ўсю моц прыпалка. Плашч мой пасля тах цёплых ванаў і выгараў. Прышлось ся яго аддзіць у хімічцы, каб там вярнулі яму ранейшы колер. Але хаджэнні па дамах былі падобны на блуканні нячэснага пагаральца: з тораба ў руках прасіў я работніцаў (і работніц) сферы бытавога абслугоўвання дапамагчы ў вырашэнні маёй праблемы. І ўсюды адмаўлялі. Пад канец мае нервы ўжо не вытрымлівалі, і я пачаў кідацца на нівяіных грамадзян у вакендах прыёмных пунктаў бруднага адзення, як бык на чырвоную ануцу, ці як вядомы персанаж рамана Ільфа і Пітрова стары Паўлюкіноў да гуса.

Прышлось вяртацца дадому н і з чым. Дзяржавай рукой набраў я нумар дырэктара вытворча-камерцыйнага аб'яднання «Беларусь», але таго на месцы не аказалася і адказ дала яго намесніца, якая расказала, мне сумную гісторыю пра ачышчальныя абудаванні цэха афарбоўкі на вуліцы Аляксандраўскай, што выйшлі са строю ажно пяць гадоў таму. З той легендарнай пары і немагчыма ў Мінску што-небудзь пафарбаваць. Другая крыніца падавала пра тое, што ніякіх ачышчальных абудаванняў не было наогул і фабрыка лілася прама ў Сіслад. Таму і санітарныя службы горада нахалілі вета на цэх афарбоўкі. Як яно было на самай справе, невядома, бо існуюць жа самыя розныя сведчання на гэты конт. Зразумела адно — Мінску патрэбны ачышчальныя абудаванні, каб аднавіць фарбаванне будынкаў. Таму што купіць новую для многіх проста немагчыма. У нас пакуль што не Захад, дзе ўвогуле не фарбуюць, а старыя рэчы проста выкідаюць на смецік. Адкуль яна ідзе зноў та да нас у выглядзе гуманітарнай дапамогі ці славу-

тага «саканд хэнд», калі адзенне прадаюць на вагу. Словам, падобная для нашых умоў рэч — афарбоўка. Але да яе нам яшчэ ча да Амерыкі — пільцы ды пільцы. «Таму што фарбавальнік каштуе шмат грошай», — так вызначыў асноўную прычыну віз-прэзідэнт Белбйтасюза Алег Кушнер. — І ў асноўным з мяккой набываюцца». Так, тона фарбавальніку «бардо» каштуе 100 мільянаў беларускіх «зайцоў», чорнага колеру — 36—44, блакітнага — 78. І таму, што «грошай на гэтыя патрэбны збудаванні проста няма», як паведамілі мне ва ўпраўленні бытавога абслугоўвання пры Мінжарэформе. Наогул жа фарбуюць і ў Гродне, але толькі бавяўняныя вырабы. А вось у Гомелі — усё, што толькі душа пажадае.

Наогул жа ў мінскіх хімічцых зараз можна па-чысціць паліто ў сярэднім за 57 тысяч, плашч — за 45, куртку на ўцёпленай падкладцы — за 41, пінжак — за 31, штаны — за 26, сукенку — за 29, свётр — за 24 тысячы. А таксама пафарбаваць скурную куртку: кароткую — за 92 тысячы, падоўжачую — за 115.

А мой плашч так і застанецца сціралага афарбоўкі і чакіць з мора пагоды, не разумеючы такіх абыякавых адноснаў улады да патрэб людзей, калі звычайная паслуга становіцца дагэтарачнай раздаско.

Можна ўсё ж у Гомель з'ездзіць, на фабрыку «Сняжынка»? Каб аднавіць паліто з натуральнага валаска, трэба вылажыць 42,5 тысячы, са змешанага — 64,6; за плашч — 34—45,9 тысячы адпаведна; за куртку ці пінжак — 34—35,5 тысячы; за спартыўныя штаны — 13,6—20,4 тысячы; за звычайныя штаны — 13,6—27,2; за сукенку ці халат — 22,1—30,6; за спадніцу — 17—20,4 тысячы. Такім чынам, фарбуюць, фарбуюць усё ж, але сітуацыя ў гэтай галіне зараз такая заблытаная ды незразумелая, што сам чорт наго ўложыць.

Мікалай ЛІТВИНАЎ.

САЛОН ЯКАСЦІ І ПАРАД

ЯКОМУ АСПІРЫНУ ДАДАЦЬ ПЕРАВАГУ?

Калі б хто зедмаў вылічальны рейтинг папулярнасці тых ці іншых лекавых сродкаў, то, безумоўна, палуму першынства атрымаў бы аспірын. Аспірын, або ацэтылсаліцылавая кіслата, нягледзячы на сваю «маладосць» (атрымалі дзесяці 90 гадоў назад), з'яўляецца агульнапрызнаным абызольвальным, процізапаленчым і гарчаканальным лекавым сродкам. Сёння гэты прэпарат вырабляюць дзесяці фармацэўтычныя фірмы ў многіх краінах свету. Апошнім часам яго асартымент нават у аічных аптэках настолькі вялікі, што натуральна ўзнікае пытанне: якому аспірыну аддаць перавагу?

На фармацэўтычным рынку сёння акрамя традыцыйнага прадстаўлена шмат іншых відаў аспірыну: мікракрышталічны, буферны, шыпучы, у абалонцы і аспірын, які ўтрымлівае алюміній, калцыій, магній, халін і лізн. Буферны аспірын павышае хуткасць усвоявання і пападання ў плазму крыві, таму яго доўга выкарыстоўваць для хуткага знябавлення, аднак яго дзеянне хутка спыняецца. Аспірын у абалонцы дазваляе больш дакладна даіраваць наступленне сродка ў плазму і г. д.

Расійскі журнал «Спрос» разам з Асацыяцыяй канверсійных тэхналогій правёў тэставанне некаторых відаў аспірыну: чатырох «чыстых» відаў — фірмы BAYER (Германія), расійскі аспірын, фірмы ASPER (Грэцыя) і фірмы OTTC (Швейцарыя) — і два віды аспірыну, якія ўтрымліваюць вітамін С, — фірмы BAYER і фірмы UPSA (Францыя). Усе даследаваныя віды аспірыну адпавядаюць дэклараваным

Віцебскім аб'яваенкаматам. Пасведчанні былі пераарэгістраваны, за выключэннем тых ліквідатараў, якія праходзілі зборы ў в/часці 62110, таму што ў архівах даведцы пачатковай архіва штаба ЧВБА ад 16.04.91 г. не ўказана правядзенне работ у 30-кіламетровай зоне. Намаі быў зроблены запыт у архіў МА Рэспублікі Беларусь 3.11.95 г. За № 715. У сувязі з арганізацыйнымі мерапрыемствамі (перадасылка архіва з ваеннага гарадка «Козырава» ў ваенны гарадок № 53) выдана даведка часова спынена, таму да гэтага часу адказу адгук не паступала. 15 снежня 1995 г. гэты цэнтр аднавіў работу па выдачы даведкаў. Пры атрыманні станоўчага адказу аб рабоце ліквідатараў В. Шынькевіч, С. Бароўкі, Н. Богуня і В. Капшуля ў 30-кіламетровой зоне іх пасведчанні і камісій аб'яваенкамата будучы пераарэгістраваны і вярнуты. Пры адоўжым чы адказе камісія пісьмова паведаміць аб гэтым ліквідатарам.

Пераарэгістрацыя ў Глыбоцкім раёне праводзілася ў адпаведнасці з графікам, зацверджаным

і прыватызацыі былі прыведзены ў дзеянне, неабходна, па-першае, прыняць мясцовую праграму прыватызацыі аб'ектаў гарадской камунальнай маёмасці; па-другое, зацвердзіць пералік аб'ектаў, якія будуць выстаўлены на продаж. І толькі на 3-м месяцы прычынай поспеху прыватызацыі з'яўляецца сама арганізацыя правядзення аўкцыёнаў і конкурсаў. Таму, каб прыватызацыя праходзіла ў адпаведнасці з заканадаўствам, мясцовыя выканкомы абавязаны распрацаваць і ўзяць на ўзбраенне гэтыя дакументы. Аднак, як відаць з даных Мінжарэформнай МФК, са 162 тэрытарыяльна-адміністрацыйных фарміраванняў (абласцей, гарадоў, раёнаў) у першым квартале бягучага года толькі ў 74 былі прыняты праграмы прыватызацыі, а значыць, толькі ў гэтых раёнах будучы прыватызацыйныя аб'екты муницпальнай уласнасці. А што ж астатнія?

Кіраўнік гарадскіх уладаў Брэста Аляксей Авецін прычыну нізкіх тэмпаў малой прыватызацыі бачыць у тым, што грошы ад прыватызацый ідуць на працяглы ў бюджэт, які ўжо цалкам раслісаны. І таму свабодна распрадавацца гэтымі сродкамі мясцовыя ўлады не могуць. Атрымліваюцца, што ад прыватызацыі чакаюць не толькі звышнорэацыю працуючых прадпрыемстваў, але і значных грашовых «уліваў».

ПРАБЛЕМА АРЭДНЫХ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ

На думку кіраўнікоў мясцовых органаў улады і супрацоўнікаў міністэрства, арэндныя прадпрыемствы так і не сталі па-сапраўднаму канкурываць н і з дзяржаўнамі, н і з прыватнымі структурамі. Ві-

навата ў гэтым перш за ўсё калектывная форма ўласнасці, якая існуе на арэндных прадпрыемствах. З-за яе работнікі часта не адчуваюць сябе сапраўднымі гаспадарамі і не імкнуча працаваць лепш. Для кіраўнікоў арэндных прадпрыемстваў захаванне адноснаў арэнды азначае і захаванне сістэмы кіравання, і свабоду ў прыняцці адміністрацыйных рашэнняў і ў распрадажні маёмасцю. Але гэта нявыгодна н і грамадзянам, н і працоўнаму калектыву, н і дзяржаве. Рана ці позна прадпрыемства павінна быць прыватызавана і стаць прыватным. Прыватызацыя такіх прадпрыемстваў, напрыклад, шляхам продажу з аўкцыёну спыніла б нарэшце размовы аб захаванні, выбарчым надзяленні маёмасцю, дазволіла б удзельнічаць у гэтым працэсе шырокаму колу асоб, садзейнічала б стварэнню канкурэнцыі, прынесла б аднаўляльны прыбытак грамадскаму бюджэту.

АДНОСІНЫ НАСЕЛЬНІЦВА ДА МАЛОЙ ПРЫВАТЫЗАЦЫІ

У красавіку бягучага года ў рамках МФК праведзена сацыялагічнае даследаванне адноснаў грамадзян рэспублікі да прыватызацыі ў краіне рэформай. Па выніках апавядання можна зрабіць выснову, што людзі ўжо ацанілі перавагу, якую дае малая прыватызацыя, і аддаюць яе ад прыватызацыі «наогул». 58,4 процанта апавяданых станоўча адносна да прыватызацыі аб'ектаў гандлю, грамадскага харчавання і бытавога абслугоўвання. Такім чынам, хуткае правядзенне малой прыватызацыі не толькі не выклікае процівастання ў насельніцтве, але і знаходзіць падтрымку ў большасці жыхароў рэспублікі.

«ПАМЯЦЬ» З ПРАЦЯГНУТАЙ РУКОЎ

У сувязі з адсутнасцю ў абласным бюджэце неабходных сродкаў, у шэрагу раёнаў Гомельшчыны спынена работа над кнігамі «Памяць».

У сувязі з гэтым абласны арганізацыйна-метадзінны цэнтр, які куріруе публікацыю і даследчыцкую работу па аднаў-

ленню трагічнай і гераічнай гісторыі краю, звярнуўся да прадпрыемстваў, арганізацый, прадпрыемстваў з просьбай аказаць паспешную бясплатную дапамогу для працягу работы і выдання рукапісаў абласной кнігі «Памяць».

Ляанід УЛАДЗІМІРАЎ.

НЕВЯДОМАЯ БЕЛАРУСЬ

БЯССТРАСНАЯ МОВА ЛІЧБАЎ

Мы працягваем знаёміць чытачоў з сумнай статыстыкай з жыцця нашага шматпакутнага народа ў 20—50-я гады. Размова зноў пойдзе пра палітычныя рэпрэсіі ў гэты перыяд на Беларусі. «Звязда» змяшчала на сваіх старонках статыстычныя даныя, атрыманыя аўтарам на аснове аналізу лёсаў 7 тысяч чалавек, якія сталі ахвярамі палітычных рэпрэсій («Звязда», 20 кастрычніка 1993 года), і 20 тысяч чалавек («Звязда», 24 лістапада 1994 года). Сёння чытачу прапануецца статыстычны матэрыял, зроблены аўтарам на аснове апрацоўкі 40.300 картэк персанальнага ўліку на жыхароў Г. Мінска, Мінскай і Віцебскай абласцей, якія былі рэпрэсаваныя судовымі і несудовымі органамі ў 20—50-я гады і рэабілітаваны ў 1955—1994 гг.

Зноў жа, як і ў дзюках папярэдніх публікацый, аналіз зроблены на аснове матэрыялаў, якія не падбіраліся спецыяльна, а паступалі ў Белкамарг па меры рэабілітацыі грамадзян і запавяненых картэк персанальнага ўліку ў адпаведных установах. Атрыманыя даныя дасюць у лічбы і проценты. Камментары мінімальныя, слова — лічбам.

Сярод 40.300 грамадзян Беларусі, стаўшых ахвярамі палітычных рэпрэсій у 1917—1953 гг., 36.336 (90,16 процанта) мужчын і 3964 (9,84 процанта) жанчын ва ўзросце ад 18 да 63 гадоў. Звыш 90 процантаў з іх — асобы ва ўзросце ад 18 да 50 гадоў.

Па нацыянальнаму саставу:

- а) беларусаў — 24413 (60,58 процанта)
- б) ляхаў — 7809 (19,38 процанта)
- в) ярэў — 1691 (4,2 процанта)
- г) рускіх — 1137 (2,8 процанта)
- д) украінцаў — 256 (0,64 процанта)
- е) літоўцаў — 237 (0,59 процанта)
- ж) латышоў — 63 (1,58 процанта)
- з) татар — 49 (0,12 процанта)
- і) іншыя нацыянальнасці — 4708 (11,68 процанта)

Па сацыяльнаму паходжанню:

- а) рабочых — 3180 (7,89 процанта)
- б) сялян — 31738 (78,75 процанта)
- в) са служачых — 1551 (3,85 процанта)
- г) з двараў — 810 (2,02 процанта)
- д) з памешчыкаў — 79 (0,2 процанта)
- е) з купцоў — 253 (0,63 процанта)
- ж) з дваравенства — 319 (0,79 процанта)

Па партыйнасці:

- а) членаў КПСС — 1490 (3,7 процанта)
- б) членаў іншых партый — 132 (0,35 процанта)

- в) членаў ВЛКСМ — 122 (0,38 процанта)
- г) беспартыйных — 38556 (95,67 процанта)

Тут трэба адзначыць, што перад тым, як справа перадавалася ў суд ці несудовым органам, камуністы з членаў партыі выключаліся.

Па адукацыі:

- а) з вышэйшай — 1361 (3,38 процанта)
- б) з неаказанай вышэйшай — 422 (1,05 процанта)
- в) з сярэдняй спецыяльнай — 221 (0,55 процанта)
- г) з сярэдняй — 2594 (6,44 процанта)
- д) з няпоўнай сярэдняй — 2377 (5,9 процанта)
- е) з пачатковай — 10389 (25,78 процанта)
- ж) з незакончанай пачатковай — 17240 (42,78 процанта)
- з) непісьменных — 4221 (10,47 процанта)

Па астатніх 1475 асобах звесткі аб адукацыі адсутнічаюць.

Як відаць, найбольшымі «ворагамі народа» былі грамадзяне з самым нізкім агульнаадукацыйным цэнзам.

Сярод прадстаўнікоў розных прафесій «першынства» належыць калгаснікам — 8142 (20,2 процанта) і сялянам-адаасобнікам — 11.649 (28,9 процанта), затым ідуць рабочыя — 1600 (3,97 процанта), настаўнікі — 457 (1,18 процанта), інжынерна-тэхнічныя работнікі — 294 (0,73 процанта), прадстаўнікі творчай інтэлігенцыі — 80 (0,2).

Аб самавольстве, усёдавольнасці ўладаў пры таталітарным рэжыме сведчыць і тое, што з 40.300 прыцягнутых да адказнасці судавымі органамі толькі 3016 чалавек, ці 7,48 процанта ад агульнай колькасці, астатнія ж справы разглядаліся несудовымі органамі. «Тройкамі» разглядаўся 20.033 справы (9,71 процанта), калегіямі АДПУ — 1815 (4,5 процанта), асобнымі нарадамі — 7627 (18,93 процанта), камісіямі НКВС СССР і пракурора СССР («двойкамі») — 6725 (16,69 процанта), 1084 справы (2,69 процанта) — іншымі несудовымі органамі.

Сяргей КУРКАЧ.

ШТО ДЗЕНЬ НАСТУПНЫ НАМ РЫХТУЕ?

Як сцвярджае Васіль Давыдзенка, на Беларусі на сённяшні дзень прыватызавана не больш за 10 процантаў аб'ектаў гандлю і грамадскага харчавання. Аднак ужо ў бягучым годзе, па яго словах, будзе рэформіравана 50 процантаў аб'ектаў муницпальнай уласнасці. У наступным годзе прадугледжана давесці гэты паказчык да 80 процантаў.

«Мы не ставім задачу прыватызаваць 100 процантаў аб'ектаў гандлю і грамадскай маёмасці. Існуюць праблемы з рэформіраваннем грамадскага транспарту, жыллёва-камунальных службаў і рэагентаў у працяглым годзе. Але ўсё, што датычыцца гандлю і грамадскага харчавання, будзе ў наступным годзе прыватызавана нацэпна», — запэўніў Васіль Давыдзенка.

Сяргей КУРКАЧ.

АДНОСІНЫ НАСЕЛЬНІЦВА ДА МАЛОЙ ПРЫВАТЫЗАЦЫІ



Станоўча

Адмоўна

Цяжка адказаць

Ляанід УЛАДЗІМІРАЎ.

НЕВЯДОМАЯ БЕЛАРУСЬ

БЯССТРАСНАЯ МОВА ЛІЧБАЎ

Мы працягваем знаёміць чытачоў з сумнай статыстыкай з жыцця нашага шматпакутнага народа ў 20—50-я гады. Размова зноў пойдзе пра палітычныя рэпрэсіі ў гэты перыяд на Беларусі. «Звязда» змяшчала на сваіх старонках статыстычныя даныя, атрыманыя аўтарам на аснове аналізу лёсаў 7 тысяч чалавек, якія сталі ахвярамі палітычных рэпрэсій («Звязда», 20 кастрычніка 1993 года), і 20 тысяч чалавек («Звязда», 24 лістапада 1994 года). Сёння чытачу прапануецца статыстычны матэрыял, зроблены аўтарам на аснове апрацоўкі 40.300 картэк персанальнага ўліку на жыхароў Г. Мінска, Мінскай і Віцебскай абласцей, якія былі рэпрэсаваныя судовымі і несудовымі органамі ў 20—50-я гады і рэабілітаваны ў 1955—1994 гг.

Зноў жа, як і ў дзюках папярэдніх публікацый, аналіз зроблены на аснове матэрыялаў, якія не падбіраліся спецыяльна, а паступалі ў Белкамарг па меры рэабілітацыі грамадзян і запавяненых картэк персанальнага ўліку ў адпаведных установах. Атрыманыя даныя дасюць у лічбы і проценты. Камментары мінімальныя, слова — лічбам.

Сярод 40.300 грамадзян Беларусі, стаўшых ахвярамі палітычных рэпрэсій у 1917—1953 гг., 36.336 (90,16 процанта) мужчын і 3964 (9,84 процанта) жанчын ва ўзросце ад 18 да 63 гадоў. Звыш 90 процантаў з іх — асобы ва ўзросце ад 18 да 50 гадоў.

Па нацыянальнаму саставу:

- а) беларусаў — 24413 (60,58 процанта)
- б) ляхаў — 7809 (19,38 процанта)
- в) ярэў — 1691 (4,2 процанта)
- г) рускіх — 1137 (2,8 процанта)
- д) украінцаў — 256 (0,64 процанта)
- е) літоўцаў — 237 (0,59 процанта)
- ж) латышоў — 63 (1,58 процанта)
- з) татар — 49 (0,12 процанта)
- і) іншыя нацыянальнасці — 4708 (11,68 процанта)

Па сацыяльнаму паходжанню:

- а) рабочых — 3180 (7,89 процанта)
- б) сялян — 31738 (78,75 процанта)
- в) са служачых — 1551 (3,85 процанта)
- г) з двараў — 810 (2,02 процанта)
- д) з памешчыкаў — 79 (0,2 процанта)
- е) з купцоў — 253 (0,63 процанта)
- ж) з дваравенства — 319 (0,79 процанта)

Па партыйнасці:

- а) членаў КПСС — 1490 (3,7 процанта)
- б) членаў іншых партый — 132 (0,35 процанта)

- в) членаў ВЛКСМ — 122 (0,38 процанта)
- г) беспартыйных — 38556 (95,67 процанта)

Тут трэба адзначыць, што перад тым, як справа перадавалася ў суд ці несудовым органам, камуністы з членаў партыі выключаліся.

Па адукацыі:

- а) з вышэйшай — 1361 (3,38 процанта)
- б) з неаказанай вышэйшай — 422 (1,05 процанта)
- в) з сярэдняй спецыяльнай — 221 (0,55 процанта)
- г) з сярэдняй — 2594 (6,44 процанта)
- д) з няпоўнай сярэдняй — 2377 (5,9 процанта)
- е) з пачатковай — 10389 (25,78 процанта)
- ж) з незакончанай пачатковай — 17240 (42,78 процанта)
- з) непісьменных — 4221 (10,47 процанта)

Па астатніх 1475 асобах звесткі аб адукацыі адсутнічаюць.

Як відаць, найбольшымі «ворагамі народа» былі грамадзяне з самым нізкім агульнаадукацыйным цэнзам.

Сярод прадстаўнікоў розных прафесій «першынства» належыць калгаснікам — 8142 (20,2 процанта) і сялянам-адаасобнікам — 11.649 (28,9 процанта), затым ідуць рабочыя — 1600 (3,97 процанта), настаўнікі — 457 (1,18 процанта), інжынерна-тэхнічныя работнікі — 294 (0,73 процанта), прадстаўнікі творчай інтэлігенцыі — 80 (0,2).

Аб самавольстве, усёдавольнасці ўладаў пры таталітарным рэжыме сведчыць і тое, што з 40.300 прыцягнутых да адказнасці судавымі органамі толькі 3016 чалавек, ці 7,48 процанта ад агульнай колькасці, астатнія ж справы разглядаліся несудовымі органамі. «Тройкамі» разглядаўся 20.033 справы (9,71 процанта), калегіямі АДПУ — 1815 (4,5 процанта), асобнымі нарадамі — 7627 (18,93 процанта), камісіямі НКВС СССР і пракурора СССР («двойкамі») — 6725 (16,69 процанта), 1084 справы (2,69 процанта) — іншымі несудовымі органамі.

С

